

Posudek bakalářské práce

Jméno studenta: Štěpánka Šauerová

Název práce: Komentovaný překlad dokumentárně-historického textu:

Виталий Шенталинский, Донос на Сократа, Москва 2011

(vybraná část – Марина, Ариадна, Сергей. Муха в паутине)

Části hodnocení	Počet bodů
A (1-5) ¹ Porozumění, významová správnost, přesnost a úplnost, koherence v překladu	1
B (1-5) ² Stylistická vhodnost: adekvátnost překladatelských řešení vůči originálu a funkci překladu, koheze, AČV	1,5
C (1-5) ² Technická stránka celé práce: Gramatika, pravopis Interpunkce, překlady Převod dat a jmen Bibliografické citace, poznámky pod čarou	1,5
D (1-5) ¹ Překladatelská analýza (aplikace teoretických vědomostí v rozboru a v překladu textu – souvztažnost komentáře a překladu) Argumentace a struktura komentáře včetně míry a vhodnosti příkladů řešení	1
E (1-5) ² Teoretická podloženost komentáře (kontrastivní lingvistika, translologie) Zvládnutí tematiky textu a její reflexe ve výchozím a cílovém kulturním prostředí	2
Body celkem	7

Poznámky hodnotitele a témata k diskusi:

Štěpánka Šauerová si pro svůj komentovaný překlad zvolila text ruského spisovatele Vitalije Šentalinského, který se v knize *Donos na Sokrata* zabýval osudy ruských spisovatelů – obětí stalinských represí 30. let.

Překládaný úryvek věnovaný Marině Cvetajevové, resp. procesu s dcerou Cvetajevové Ariadnou, je stylově velmi neukotvený. Najdeme zde prvky uměleckého, publicistického, ale i odborného stylu, jazyk příslušníků NKVD u výslechu se zde mísí se vzpomínkami Ariadny, ale i s lakonickou (až sarkastickou) poetičností deníkových zápisků básnířky. S výjimkou posledně jmenovaného se studentka s překladem vyrovnala velmi úspěšně, skvěle se jí daří přenést atmosféru výslechů i intimních vzpomínek dcery na rozhovory s otcem. Pouze v případě deníkových záznamů, kterým vládne úsporný, eliptický, mnohdy velmi špatně dešifrovatelný jazyk Cvetajevové, je studentčina snaha o intelektualizaci, dovysvětlení, o (pro čtenáře) co nejsrozumitelnější vyjádření myšlenky trochu na úkor přirozeného stylu Mariny Cvetajevové. Např.:

S. 12: Strach, že bude mít srdeční záchvat. - Страх его сердечного страха.

Opačný efekt má zase snaha o dodržení rýmu na prvních stranách překladu, kdy významonosný rým губили – любили je převeden:

S. 11: Hubili jste krásu, a tím jste hubili sebe. Avšak básníci odpovídají jednohlasně v ozvěně rýmem: „přesto ale je nebe.“

Občas se v překladu setkáme s banálními významovými chybami (např. родные jako rodiče, s. 12), narážíme také na nerozhodnost při přechylování (Marina Cvetajevová, ale Ariadna Efron) a drobné interpunkční či gramatické nedostatky, nicméně na celkové kvalitě překladu se to odráží jen nepatrně.

Co se komentáře překladu týká, opírá se Šauerová primárně o teorie J. Levého, A. Popoviče a V. N. Komissarova. Kvalitní popis pragmatiky textu a autorského stylu vystřídá stanovení překladatelských problémů a obhajoba jejich řešení. S ohledem na uvedené teoretiky bych ocenila také reflexi vědomých překladatelských posunů, ke kterým nutně muselo docházet už z podstaty daného textu a rozdílnosti kulturního povědomí o dané problematice.

I přes zmíněné výtky k práci je třeba zohlednit nebývalou náročnost originálu, proto práci rozhodně doporučuji k obhajobě a hodnotím známkou výborně. O výsledné známce rozhodně obhajoba.

- ¹ 4 nebo 5 bodů znamená, že práce nemůže být doporučena k obhajobě
- ² 5 bodů znamená, že práce nemůže být doporučena k obhajobě